

færdighed og Billighed, at han ogsaa faaer høiere Betaling. Ved Sagens Behandling i Udvalget, erfarede man ikke, at det kunde antages, at det vilde møde Anstød hos de øvrige Medlemmer af Afsløsnings-Commissionerne, hverken i 1ste eller 2den Instant, om der blev tillagt Formanden, overeensstemmende med Retfærdighed og Billighed, paa Grund af hans forøgede Arbejde en høiere Betaling, og den honette Ambition, som synes at have yttret sig her i Salen i den Anledning, gjorde sig der ikke gjældende. Tvertimod blev det der ogsaa yttret, at, da det var muligt, at Formanden kunde paa Grund af sin Stilling have forøgede Udgifter, saa var det billigt, at han erholdt en høiere Betaling.

Thalbitzer: Den ærede Indenrigsminister har yttret, at Diaterne skulde forhøies, fordi det vilde være vanskeligt at finde Mænd med Dygtighed, og som stode upartiske mellem de andre Parter. Jeg tilstaaer, at det er nødvendigt, at Formanden har denne Dygtighed; men denne Dygtighed, denne Upartiskhed, dette uhilbede Blik maa man ogsaa ønske hos alle Medlemmerne. Da man nu har vedtaget, at absolut Stemme fleerhed altid skal afgjøre Sagerne, saa har Formandens Betydning ikke mere at sige her end ethvert andet Sted. Det vilde ogsaa see meget sørgeligt ud her i Landet, hvis man alene ved Penge kunde faae en Mand til at overtage et saadant Hverv. Jeg maa reentud tilstaae, at her i Salen ere vistnok Mange, der ikke vilde modtage Valg, naar man tog Hensyn til Vederlaget alene, som ikke for 10 eller 20 Rbd. vilde reise bort, især fra fjerntliggende Steder, naar det ikke var af Interesse for Sagen, og jeg troer derfor, at Godtgjørelsen skal kun sættes saaledes, at Vedkommende ikke for dens Skyld skal overtage et saadant Hverv, men alene af Fædrelandskjærlighed, og naar blot Vederlaget er bestemt saaledes, at den, der overtager Hvervet, ikke har directe Udgifter af sin egen Lomme, maa det være tilstrækkeligt. Jeg er derfor meget tilbøielig til, hvis det finder Anklag her i Salen, at stemme for hvad den ærede Landstingsmand, der sidder her lige foran mig (Nyholm) har yttret, at det skulde være 2 Rbd. for dem alle, thi det er min Mening, at jo billigere det kan

være, jo bedre er det, og Enhver vil vistnok gjøre det saa billigt som muligt i en saa vigtig Sag, ikke for Pengenes Skyld, men alene af Fædrelandskjærlighed, som jeg for udtrykte mig.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:
Udvalgets Forslag:

Bed første Afsnit:

At Ordene „saavel som den Retstetsjent, der overeensstemmende med § 9 skal deeltage i Commissionen“ udgaae.
vedtoges som en nødvendig Redaction paa Grund af Afstemningen over Nr. 26.

1) Forslag af Udvalgets Minoritet (Holberg, Steffensen og Thalbitzer):

At saavel Formanden som Afsløsningsmændene, foruden fri Befordring, hver tillægges en Godtgjørelse af 3 Rbd. daglig.
vedtoges med 23 Stemmer mod 12.

2) Udvalgets Forslag:

At efter Ordene „fri Befordring“ i tredje Linie indskydes: „enten in natura eller ved Betaling efter Valg af Requirerterne.“
vedtoges eenstemmigt med 31 Stemmer.

Blechingbergs Forslag:

At i 3die og 4de Linie: Dersom det ovenberørte Ændringsforslag til § 9 billiges, forandres Ordene:

„Enhver af de af Parterne valgte Mænd“ til „Ethvert af de øvrige Medlemmer“.
vedtoges som Redaction uden Afstemning.

3) Udvalgets Forslag:

At den sidste Sætning „naar Mødestedet ligger mere end en halv Mil fra deres Bopæl“ udgaaer.
vedtoges eenstemmigt med 33 Stemmer.

4) Udvalgets Forslag:

At i Slutningen tilføies:
„Requirerterne have betimeligt at underrette saavel Formanden som Voldgiftsmændene om, paa hvilken af de nævnte Maader de ønske at afgive Befordringen.“
vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

5) Udkaftets § 11 med de vedtagne Forsandringer, omtrent saalydende — en nærmere Redaction forbeholdt til 3die Behandling:

For enhver afholdt Forretning tilkommer